

Środa, 8 czerwca 2016 r.

P8_TA(2016)0263

Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między UE a Republiką Filipin (rezolucja)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2016 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony (05431/2015 – C8-0061/2015 – 2013/0441(NLE) – 2015/2234(INI))

(2018/C 086/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (05431/2015),
- uwzględniając projekt Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Filipin, z drugiej strony (15616/2010),
- uwzględniając wniosek o udzielenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 i 209 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w powiązaniu z jego art. 218 ust. 6 lit. a) (C8-0061/2015),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie projektu decyzji ⁽¹⁾,
- uwzględniając stosunki dyplomatyczne między Filipinami a Unią Europejską (w owym czasie – Europejską Wspólnotą Gospodarczą, EWG), które nawiązano w dniu 12 maja 1964 r. poprzez mianowanie ambasadora Filipin przy EWG,
- uwzględniając umowę ramową o współpracy na rzecz rozwoju między Wspólnotą Europejską a Filipinami, która weszła w życie dnia 1 czerwca 1985 r.,
- uwzględniając wieloletni program indykatywny Unii Europejskiej dla Filipin na lata 2014–2020,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1440/80 z dnia 30 maja 1980 r. dotyczące zawarcia Umowy o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Indonezją, Malezją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią – państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 18 maja 2015 r. skierowany do Parlamentu i Rady pt. „UE i ASEAN: partnerstwo o strategicznym celu”,
- uwzględniając 10. szczyt Azja–Europa, który odbył się w Mediolanie w dniach 16–17 października 2014 r.,
- uwzględniając posiedzenie międzyparlamentarne z udziałem przedstawicieli Parlamentu Europejskiego i parlamentu filipińskiego, które odbyło się w lutym 2013 r.,
- uwzględniając 23. posiedzenie Wspólnej Komisji Współpracy ASEAN–UE, które odbyło się w Dżakarcie dnia 4 lutego 2016 r.,
- uwzględniając swoje niedawne rezolucje w sprawie Filipin, w szczególności rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie przypadków bezkarności na Filipinach ⁽³⁾, rezolucję z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie Filipin (w związku z masakrą w Maguindanao w dniu 23 listopada 2009 r.) ⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie Filipin (dotyczącą działań wojennych między siłami rządowymi a Narodowym Frontem Wyzwolenia Moro) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0262.

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 10.6.1980, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 99.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 305 E z 11.11.2010, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 181.

Środa, 8 czerwca 2016 r.

- uwzględniając fakt, że Filipiny są członkiem założycielem ASEAN, gdyż w dniu 8 sierpnia 1967 r. podpisały deklarację z Bangkoku,
  - uwzględniając 27. szczyt ASEAN, który odbył się w Kuala Lumpur w Malezji w dniach 18–22 listopada 2015 r.,
  - uwzględniając 14. azjatycki szczyt dotyczący bezpieczeństwa (tzw. dialog Shangri-La organizowany przez Międzynarodowy Instytut Badań Strategicznych — IISS), który odbył się w Singapurze w dniach 29–31 maja 2015 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. prawa do pożywienia Hilal Elver (29 grudnia 2015 r. – A/HRC/31/51/Add.1), sprawozdanie specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. handlu ludźmi Joy Ngozi Ezeilo (19 kwietnia 2013 r. – A/HRC/23/48/Add.3) i sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji Philipa Alstona (29 kwietnia 2009 r. – A/HRC/11/2/Add.8),
  - uwzględniając drugi powszechny okresowy przegląd praw człowieka, przeprowadzony przez Radę Praw Człowieka ONZ w maju 2012 r., z którego Filipiny zaakceptowały 66 z 88 zaleceń,
  - uwzględniając filipiński plan działania na rzecz żywienia na lata 2011–2016, program przyspieszonej eliminacji głodu, kompleksowy plan reformy rolnej z 1988 r. i kodeks rybołówstwa z 1998 r.,
  - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit drugi Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0143/2016),
- A. mając na uwadze, że pod względem międzynarodowego i krajowego prawodawstwa w dziedzinie praw człowieka Filipiny stanowią przykład do naśladowania dla innych krajów regionu, jako że ratyfikowały osiem z dziewięciu głównych konwencji o prawach człowieka, z wyjątkiem Międzynarodowej konwencji o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem, oraz ratyfikowały w 2011 r. statut rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- B. mając na uwadze, że w marcu 2014 r. rząd Filipin zawarł z Islamskim Frontem Wyzwolenia Moro (MILF) porozumienie pokojowe dotyczące wyspy Mindanao, które przewiduje utworzenie autonomicznego regionu (Bangsamoro) w południowej części wyspy zamieszkałej przez muzułmanów, ale nie obejmuje udziału innych grup zbrojnych sprzeciwiających się procesowi pokojowemu; mając jednak na uwadze, że Kongres Filipin nie przyjął w lutym 2016 r. ustawy zasadniczej Bangsamoro i tym samym nie doprowadził do pomyślnego zakończenia negocjacji pokojowych;
- C. mając na uwadze, że siły filipińskie zostały przeszkolone przez armię USA w zakresie tłumienia rewolty, zwalczania terroryzmu i działań wywiadowczych w ramach walki z grupami zbrojnymi, które potencjalnie mają powiązania z regionalnymi (w Azji Południowo-Wschodniej) i międzynarodowymi grupami terrorystycznymi, takimi jak Al-Kaida i Państwo Islamskie;
- D. mając na uwadze, że w kwietniu 2015 r. Filipiny i Stany Zjednoczone podpisały umowę o ściślejszej współpracy w dziedzinie obronności;
- E. mając na uwadze, że w styczniu 2015 r. Japonia i Filipiny podpisały memorandum w sprawie współpracy i wymiany w dziedzinie obronności;
- F. mając na uwadze, że stosunki chińsko-filipińskie stale się pogarszają, odkąd w 2008 r. pojawiły się zarzuty dotyczące korupcji w związku z pomocą Chin, a także, co ważniejsze, z powodu coraz większej asertywności Chin w związku z roszczeniami terytorialnymi na Morzu Południowochińskim;
- G. mając na uwadze, że w styczniu 2013 r. Filipiny wszczęły postępowanie arbitrażowe w międzynarodowym trybunale arbitrażowym dla Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), domagając się sprecyzowania swoich uprawnień morskich na mocy UNCLOS oraz orzeczenia co do ważności 9-punktowego roszczenia Chin dotyczącego dużej części Morza Południowochińskiego;

Środa, 8 czerwca 2016 r.

- H. mając na uwadze, że Filipiny ogłosiły, iż otworzą nowe bazy morskie i lotnicze z szerokim dostępem do Morza Południowochińskiego, a także udostępnią te bazy okrętom Stanów Zjednoczonych, Japonii i Wietnamu;
- I. mając na uwadze, że w grudniu 2014 r. UE przyznała Filipinom status GSP Plus, przez co stały się one pierwszym krajem ASEAN, który uzyskał takie preferencje handlowe; mając na uwadze, że umożliwia to Filipinom eksportowanie bezcłowo do UE 66 % wszystkich produktów, w tym przetworzonych owoców, oleju kokosowego, obuwia, ryb i tkanin;
- J. mając na uwadze, że Filipiny obejmują tysiące wysp, a konfiguracja ta stanowi wyzwanie dla połączeń wewnętrznych, infrastruktury i handlu;
- K. mając na uwadze, że UE jest głównym inwestorem zagranicznym i partnerem handlowym dla Filipin;
- L. mając na uwadze, że UE jest czwartym pod względem wielkości partnerem handlowym Filipin i czwartym pod względem wielkości rynkiem eksportowym dla Filipin, na który trafia 11,56 % całego filipińskiego eksportu;
- M. mając na uwadze, że Filipiny niedawno wyraziły zainteresowanie przystąpieniem do partnerstwa transpacyficznego i obecnie prowadzą w tej sprawie konsultacje z USA;
- N. mając na uwadze, że UE o ponad 100 % zwiększyła środki finansowe na współpracę z Filipinami na rzecz rozwoju w latach 2014–2020, a także udzieliła znacznej pomocy humanitarnej i nadzwyczajnej ofiarom burz tropikalnych;
- O. mając na uwadze, że Filipiny zajmują trzecie miejsce spośród krajów rozwijających się pod względem narażenia na zmianę klimatu, co negatywnie wpłynie na rolnictwo i zasoby morskie tego kraju;
- P. mając na uwadze, że nadal odczuwalne są negatywne skutki niszczycielskiego tajfunu Haiyan z 2013 r., w wyniku którego zginęło ok. 6 000 osób, dla gospodarki, a w szczególności zaostriżył się problem braku bezpieczeństwa żywnościowego i według szacunków ONZ kolejny milion ludzi znalazło się w ubóstwie;
1. wyraża zadowolenie z zawarcia umowy ramowej o partnerstwie i współpracy z Filipinami;
  2. uważa, że UE powinna w dalszym ciągu udzielać Filipinom wsparcia finansowego i pomocy w zakresie budowania potencjału w celu ograniczania ubóstwa, zapewniania włączenia społecznego, poszanowania praw człowieka i praworządności, promowania pokoju, pojednania, bezpieczeństwa i reformy sądownictwa, a także wspierać ten kraj w dziedzinie gotowości na wypadek klęsk żywiołowych, pomocy w przypadku ich wystąpienia i pomocy na odbudowę, jak również udzielać mu pomocy przy realizacji skutecznej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu;
  3. zachęca rząd Filipin, aby w dalszym ciągu wspierał postępy w zakresie eliminowania korupcji i promowania praw człowieka;
  4. wyraża uznanie z powodu uczestnictwa Filipin od 2001 r. w międzynarodowej koalicji antyterrorystycznej; wyraża jednak zaniepokojenie dalszymi doniesieniami o poważnych naruszeniach praw człowieka ze strony wojska filipińskiego podczas tłumienia rewolt, zwłaszcza ze strony jednostek paramilitarnych;
  5. przypomina, że ugrupowanie Abu Sajjaf oskarża się o przeprowadzenie najgorszych aktów terrorystycznych na Filipinach, w szczególności krwawych zamachów bombowych, jak atak na prom w Manili w 2004 r., w wyniku którego zginęło ponad 100 osób;
  6. podkreśla, że pogłębiają się obawy co do tego, że Państwo Islamskie przeciągnie na swoją stronę powiązane grupy z Azji Południowo-Wschodniej, gdyż szerzy ono swoją propagandę w lokalnych językach, a niektórzy ekstremiści w tym regionie złożyli już przysięgę na wierność ISIS;
  7. docenia zobowiązania podjęte przez rząd Filipin i podkreśla znaczenie przeprowadzenia procesu pokojowego dotyczącego Mindanao, który angażowałby możliwie jak najwięcej stron; przypomina o wkładzie do porozumienia dotyczącego Mindanao, jaki został zagwarantowany przez międzynarodową grupę kontaktową; głęboko ubolewa nad faktem, że porozumienie pokojowe dotyczące Mindanao nie zostało przyjęte przez Kongres Filipin; apeluje o kontynuowanie negocjacji pokojowych i o przyjęcie przez Kongres ustawy zasadniczej Bangsamoro;

Środa, 8 czerwca 2016 r.

8. potępia masakrę chrześcijańskich rolników, której w dniu 24 grudnia 2015 r. dokonali na wyspie Mindanao separatystyczni rebelianci; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę organizacji pozarządowej Philippine PeaceTech dotyczącą umożliwienia kontaktu między uczniami chrześcijańskimi i muzułmańskimi za pomocą oprogramowania Skype, aby ułatwić wymianę między tymi dwoma wspólnotami;

9. wzywa rząd Filipin do budowania potencjału w zakresie systematycznego zbierania danych na temat handlu ludźmi oraz wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania rządu, a zwłaszcza Międzyagencyjnej Rady przeciwko Handlowi Ludźmi (IACAT), w staraniach na rzecz zwiększenia pomocy i wsparcia dla ofiar, ustanowienia skutecznych środków egzekwowania prawa oraz poprawy legalnych dróg migracji pracowników i zapewnienia godnego traktowania filipińskich migrantów w państwach trzecich;

10. wzywa UE i jej państwa członkowskie do współpracy z Filipinami w celu wymiany informacji wywiadowczych oraz udzielenia rządowi tego kraju wsparcia w zakresie budowania potencjału w ramach międzynarodowej walki z terroryzmem i ekstremizmem, w odniesieniu do praw podstawowych i rządów prawa;

11. zwraca uwagę, że położenie Filipin ma strategiczne znaczenie z uwagi na bliskość ważnych międzynarodowych szlaków morskich i powietrznych na Morzu Południowochińskim;

12. przypomina, że jest poważnie zaniepokojony napięciami na Morzu Południowochińskim; ubolewa, że wbrew deklaracji w sprawie postępowania stron z 2002 r. niektóre strony ponownie wysuwają roszczenia terytorialne wobec spornych wód; jest szczególnie zaniepokojony masową skalą obecnych działań Chin na tym obszarze, które obejmują budowę obiektów wojskowych, portów i co najmniej jednego lądowiska; apeluje do wszystkich stron na spornym obszarze o wstrzymanie się od jednostronnych i prowokacyjnych działań, a także o pokojowe rozwiązanie sporów w oparciu o prawo międzynarodowe, w szczególności Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza, oraz w ramach bezstronnych międzynarodowych mediacji i takiegoż arbitrażu; wzywa wszystkie strony do uznania jurysdykcji zarówno UNCLOS, jak i Sądu Arbitrażowego oraz wzywa do przestrzegania każdej ostatecznej decyzji UNCLOS; popiera wszystkie działania zmierzające do uczynienia z Morza Południowochińskiego „morza pokoju i współpracy”; popiera również wszystkie wysiłki na rzecz dopilnowania, by strony uzgodniły kodeks postępowania w zakresie pokojowego korzystania z przedmiotowych obszarów morskich, włącznie z ustanowieniem bezpiecznych tras handlowych, i zachęca do podjęcia środków budowy zaufania; uważa, że UE powinna podejmować zarówno współpracę dwustronną, jak i wielostronną, aby móc skutecznie przyczynić się do zapewnienia bezpieczeństwa w regionie;

13. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie zawarte między Filipinami a Indonezją w maju 2014 r., w którym wyjaśniono kwestię pokrywających się granic morskich na Morzu Mindanao i Morzu Celebes;

14. wzywa Filipiny, jako jeden z krajów, któremu UE przyznała status GSP Plus, do dopilnowania skutecznego wdrożenia wszystkich najważniejszych międzynarodowych konwencji dotyczących praw człowieka, praw pracowniczych, środowiska i dobrego sprawowania władzy, zgodnie z wykazem w załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 978/2012; uznaje, że Filipiny umocniły swoje ustawodawstwo w dziedzinie praw człowieka; wzywa Filipiny do dalszego wspierania postępów w zakresie promowania praw człowieka, w tym do opublikowania krajowego planu działania na rzecz praw człowieka, oraz w zakresie eliminowania korupcji; wyraża szczególne zaniepokojenie z powodu represji wobec aktywistów prowadzących pokojową kampanię na rzecz ochrony ziem przodków przed wpływem przemysłu górniczego i wylesianiem; przypomina, że w ramach systemu GPS Plus beneficjenci będą musieli wykazywać, że wdrażają zobowiązania dotyczące praw człowieka, praw pracowniczych, środowiskowych oraz standardów dobrego zarządzania;

15. odnotowuje ocenę Filipin w ramach GSP Plus, szczególnie w odniesieniu do ratyfikacji wszystkich siedmiu konwencji ONZ dotyczących praw człowieka, mających znaczenie dla unijnego systemu GSP Plus; podkreśla, że potrzebne są dalsze działania na rzecz wdrożenia; uznaje kroki podjęte przez rząd i dotychczasowe postępy;

16. zachęca Filipiny do dalszych wysiłków na rzecz poprawy warunków inwestowania, w tym warunków dla bezpośrednich inwestycji zagranicznych, poprzez zadbanie o większą przejrzystość i lepsze sprawowanie władzy oraz stosowanie wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, a także dalszą rozbudowę infrastruktury, w odpowiednich przypadkach w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego; wyraża zaniepokojenie wpływem, jaki zmiana klimatu wywrze na Filipiny;

17. zachęca rząd do inwestowania w nowe technologie i internet w celu ułatwienia wymiany kulturalnej i handlowej między wyspami archipelagu;

Środa, 8 czerwca 2016 r.

18. przychylnie odnosi się do porozumienia z dnia 22 grudnia 2015 r. dotyczącego wszczęcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Filipinami; uważa, że Komisja i władze Filipin powinny zapewnić wysokie standardy w zakresie praw człowieka, pracy i środowiska; podkreśla, że taka umowa powinna posłużyć za podstawę dla międzyregionalnej umowy handlowo-inwestycyjnej UE-ASEAN, a negocjacje w jej sprawie można jednocześnie wznowić;
  19. zwraca uwagę, że w UE mieszka 800 000 Filipińczyków oraz że filipińscy marynarze zatrudnieni na statkach zarejestrowanych w UE dokonują rocznie przelewów pieniężnych na kwotę 3 mld EUR, które to środki trafiają na Filipiny; uważa, że UE powinna pogłębić wymianę studencką, wymianę pracowników naukowych i badaczy, a także wymianę kulturalną;
  20. ponieważ na wielu statkach pływających pod banderą inną niż wspólnotowa i zawijających do portów europejskich załoga pochodzi głównie z Filipin, a także ze względu na trudne i niehumanitarne warunki pracy wielu z tych marynarzy, wzywa państwa członkowskie, by nie zezwalały na przyjmowanie w portach europejskich tych statków, na których warunki pracy stanowią naruszenie praw pracowniczych i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej; apeluje również do statków pływających pod banderą inną niż wspólnotowa o zagwarantowanie załodze warunków pracy zgodnych z przepisami międzynarodowymi i normami ustalonymi przez MOP i IMO;
  21. apeluje o regularną wymianę informacji między Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) a Parlamentem, tak aby Parlament mógł śledzić wdrażanie umowy ramowej i realizację zawartych w niej celów;
  22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, a także rządowi i parlamentowi Republiki Filipin.
-